

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 43:

Forslag til lov om ændringer i vejlove.
(Fremsat 31/10 84. Første behandling 14/11 84. Betænkning 29/11 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-5 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse detailsalgspakninger.

(Fremsat 24/10 84. Første behandling 2/11 84. Betænkning 30/11 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den næste på dagsordenen opførte sag, nemlig:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af mineralvand, visse safter samt af læskedrik-koncentrater m.v. (Ophævelse af afgiften af visse safter samt af læskedrikkoncentrater m.v.).

(Fremsat 24/10 84. Første behandling 2/11 84. Betænkning 30/11 84).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Bakholt (S):

Den andenbehandling, der nu finder sted af lovforslag nr. L 34 og L 35, burde simpelt hen ikke have fundet sted. Sagen er den, at de to lovforslag langt fra er færdigbehandlet i udvalget, men regeringen ville absolut i fredds fremtvinge en betænkningssag til trods for mange advarsler under udvalgsarbejdet.

Jeg sagde, at det ikke var færdiggjort. Derfor bliver man ikke mindre forbavset, når rygter her i huset vil vide, at regeringen agter at komme med en række ændringsforslag til disse to lovforslag mellem anden og tredje behandling.

Det havde været mere reelt og rimeligt, at de ændringsforslag, regeringen ønsker behandlet, var blevet fremsat, inden der afgaves betænkning, altså inden andenbehandlingen af disse to forslag. Der er nemlig en ræk-

[Bakholt]

ke tilbagestående problemer, som regeringen ikke har fundet nogen løsning på endnu.

Ved førstebehandlingen gav jeg på socialdemokratiets vegne udtryk for, at det var nødvendigt, at man lavede en afgiftsrabatordning for de mindre mineralvandsfabrikker.

Det har regeringen lyttet til, men den har ikke lyttet godt nok. Skatteministeren har ganske vist stillet et ændringsforslag, men det er efter vor opfattelse ikke tilstrækkeligt. Det tilgodeser ganske vist nogle mindre mineralvandsfabrikker, men nogle mineralvandsfabrikker, som ligger lidt højere oppe i skalaen, kommer i klemme, fordi de ikke bliver tilgodeset med denne ordning.

Derfor er det socialdemokratiets opfattelse, at regeringen bør overveje denne sag endnu en gang og komme med et ændringsforslag, der tilgodeser nogle flere, så vi undgår, at de mindre mineralvandsfabrikker kommer i klemme.

Jeg vil spørge ministeren direkte, om han agter at stille et ændringsforslag mellem anden og tredje behandling, der forbedrer situationen for mineralvandsfabrikkerne, altså en anden ordning end den, han har foreslået i det ændringsforslag, han har stillet. Jeg håber sandelig, at ministeren er positivt indstillet over for et bedre rabatordningssystem for disse mineralvandsfabrikker.

Hvordan forholder det sig så med hensyn til emballageafgiften? Her er der også nogle uafklarede problemer. Vi sagde ved førstebehandlingen, at vi, selv om vi ikke har lod og del i denne lovgivning – den hører til Rio Bravo-forliget, hvor der skal rettes op på nogle fejltagelser – principielt ikke er imod afgift på emballage. Men det er meget svært, og det er afgørende at finde den rigtige vægtfordeling med hensyn til afgiften på de forskellige emballager. Vi sagde også ved den lejlighed, at vi ikke mente, regeringen havde fundet den, og det er blevet bekræftet under vores udvalgsarbejde.

Det, vi mener der bør gøres – og her bør ministeren altså også komme med et ændringsforslag – er, at afgiften på glas nedsættes i forhold til det foreslåede og afgiften på pap forøges.

Jeg kan forstå af det svar, skatteministeren har givet under udvalgsarbejdet, at han var parat til dette. Men vi har altså ikke fået noget ændringsforslag. Ministeren har ganske

vist fremlagt to modeller, som kunne bruges, men han har ikke taget stilling til dem. Jeg ved ikke, hvad årsagen er, men jeg tager vel ikke meget fejl, hvis jeg skyder på, at regeringen har haft svært ved at finde sine egne ben i denne sag. Det skyldes nok ikke, at ministeren ikke har nogen holdning til det, men snarere, at han har haft svært ved at få de andre partier til at blive enige.

Vi har givet regeringen disse råd, men den er ikke meget for at lytte til råd; nu fremsætter jeg dem en gang til og spørger direkte ministeren, om han vil foreslå en bedre rabatordning for de mindre mineralvandsfabrikker end den, han har fremsat forslag om, og om han vil stille et ændringsforslag til emballageafgiften, hvor der lægges en mindre afgift på glas og en højere på pap. Det vil jeg gerne have et svar på, inden denne debat er tilendebragt. Jeg synes, at ministeren skylder folketinget at komme med en klar melding her under andenbehandlingen. Han burde have gjort det for lang tid siden i udvalget og have stillet de ændringsforslag, som vi efter mange opfordringer har bedt ministeren om at komme med, men jeg håber, at de interne vanskeligheder i regeringen nu er overvundet, så ministeren har fundet sine egne ben.

Aagaard (KF):

På det konservative folkepartis vegne skal jeg indstille de to lovforslag til vedtagelse – for lovforslag nr. L 34s vedkommende med de af ministeren stillede ændringsforslag. Jeg skal knytte en enkelt kommentar til den forhøjelse, som nu er foreslået på vinsættene. Vi føler i høj grad, det er fornuftigt, at også disse vinsæt får en afgiftsforhøjelse fra de hidtidige 40 øre til nu 80 øre, som det er foreslået i ændringsforslaget.

Jeg vil ikke afvise, at hr. Bakholt kan have ret i nogle af sine betragtninger om moderationsordningen: at det er et forslag, som i høj grad tilgodeser de mindre mineralvandsvirksomheder. Efter at ændringsforslaget er sivet ud, er der kommet en række henvendelser, som selvfølgelig vil give anledning til fornyet overvejelse, hvad vi er parate til imellem anden og tredje behandling.

Skrumsager Skau (V):

[Skrunsager Skau]

Venstre vil gerne støtte de ændringsforslag til lovforslag nr. L 34, ministeren har stillet.

Jeg synes, at det forslag, som foreligger, tilgodeser de mindre mineralvandsfabrikker, men jeg synes også, at det både generelt og principielt er lidt af et skråplan at komme ud på, at man hele vejen igennem, f.eks. hvis det skulle gennemføres i vore industrier og landbrug, skulle give økonomiske tilskud til de mindre brug og industrier, for så bevæger vi os væk fra et godt samfundssystem.

Lovforslag nr. L 35 med fordelingen på glas og engangsemballage synes jeg er et udmærket udgangspunkt, og det vil vi også støtte.

Rahbæk Møller (SF):

De problemer, som disse to lovforslag skal løse, er skabt af regeringen uden vores medvirken, og vi føler derfor intet ansvar for at hjælpe regeringen igennem med dem. På den anden side kan vi isoleret set ikke have noget imod, at noget af afgiftstrykket flyttes over på emballage, så genbrug stimuleres. Vi vil derfor ved tredjebehandlingen undlade at stemme til de to lovforslag.

Denne indstilling medfører naturligvis ikke, at vi ikke føler ansvar for deltagelse i arbejdet med at give lovforslagene den bedst mulige udformning, og her er vi specielt forundrede over, at regeringen ikke er kommet med ændringsforslag – det synes jeg man bebudede – om at flytte en del af afgiftstrykket fra glas til engangsemballagen. Hvis et flertal kan samles om et sådant ændringsforslag, er vi at finde i dette flertal.

Hvad angår de ændringsforslag, der er stillet til lovforslag nr. L 34, vil vi stemme imod de ændringsforslag, der medfører nye afgifter.

Hvad angår ændringsforslaget om en moderationsordning, har vi sympati for det, men ligesom andre er vi bekymrede for, hvorvidt det er tilstrækkeligt, og vi vil derfor undlade at stemme og opfordre regeringen til at komme med et mere fyldestgørende ændringsforslag om en moderationsordning.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det har allerede af forskellige ordførere været fremhævet, at i hvert fald en del af skatteudvalget ikke føler, at disse lovforslag er helt færdigbehandlede, og jeg skal derfor

anmode om, at vi får udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling af lovforslagene.

Der er til lovforslag nr. L 34 om afgiften på mineralvand og visse safter m.v. fremsat tre ændringsforslag af ministeren. Vi vil stemme for de to første og undlade at stemme til det tredje. Vi stemmer for det fjerde, der er en konsekvens af det første. Det er jo ingen hemmelighed, at denne afgift har haft en lidt krank skæbne gennem opklaringsprocessen i folketinget, og jeg synes stadig væk ikke, den er helt færdig.

Lenger (VS):

Regeringen har en mærkevare, som hedder regelforenkling, og ingen kan vist med nogen særlig god ret påstå, at den er lykkedes særlig godt, og sådan set kunne disse to lovforslag også godt være regeringens flagskib, hvad mærkevaren regelforenkling angår, for det er jo det rene roderi, det er lykkedes at lave i forbindelse med mineralvandsafgifterne.

Med de ændringsforslag, som ministeren nu stiller, får vi den tredje udgave af mineralvandsafgiften m.v. Den første var den, hvor man tog læskedrikkoncentraterne med, fordi de var konkurrenter til mineralvandene, og man tog den blandede søde saft med, fordi den var konkurrent til læskedrikkoncentraterne.

Det trækker selvfølgelig markedet skævt og laver noget roderi, og så kommer ministeren med den anden udgave; det er det oprindelige lovforslag, som foreligger her. Det giver også nogle problemer, hvorefter ministeren nu stiller nogle ændringsforslag, så vi står med den tredje udgave af noget roderi, der simpelt hen ikke kan genoprettes ved et selv nok så snedigt ændringsforslag.

Nu vil ministeren lave en rabatordning for de mindste fabrikanter for på den måde at råde bod på, at han går bort fra det, der faktisk var lovens oprindelige systematik, nemlig at læskedrikkoncentraterne skulle med af hensyn til mineralvandene, og at den søde saft skulle med af hensyn til læskedrikkoncentraterne, og så opstår der selvfølgelig som følge af de ændringsforslag, ministeren nu kommer med, nye problemer, nye skævvridningsproblemer.

[Lenger]

Det, der vil ske, er, at de mellemstore fabrikker kommer i klemme. Det er dem, der er for store til at få glæde af moderationsordningerne og for små til at konkurrere med de største fabrikker på markedet. Hvad med dem? Ja, de vil selvfølgelig miste nogle markedsandele, og så kan de glæde sig til, at de bliver små nok til at få andel i moderationsordningerne, hvis ikke ministeren – og det gør han såmænd nok – om et halvt eller et helt år kommer med et nyt forslag for at råde bod på noget nyt, der er blevet skævvredet i dette roderi af en lov om mineralvandsafgifter.

Det drejer sig ikke om at komme med det ene eller det andet eller det tredje sindrige og snedige ændringsforslag, for roderiet kan ikke genoprettes. Man kan ikke lave denne lov klar og enkel uden helt at afskaffe afgifterne på mineralvandene, og det er det, som vi opfordrer regeringen til at gøre; ikke blot er det asocialt, men det er også fuldstændig umuligt at have med at gøre.

Det skal siges til regeringens ros, at den har fået god hjælp takket være EF-ordningerne til at lave dette roderi, men det er altså også blevet mere indviklet, end det havde været strengt nødvendigt, selv når man havde fulgt EF. Der er ikke andet at gøre for os at se end helt at afskaffe afgifterne på mineralvandene.

Dohrmann (FP):

Det er altid kedeligt, når man skal afsløre, at folk ikke er til at stole på, og det bliver naturligvis ikke bedre, når de, som man skal afsløre, er vores regering samt det parti, som udgør regeringens flertal, nemlig det radikale venstre. Ikke desto mindre føler jeg mig nødsaget til ved denne lejlighed at advare imod at indgå aftaler med regeringspartierne og det radikale venstre, medmindre man har fået betaling forud.

Vi indgik en aftale – det såkaldte Rio Bravo-forlig – med regeringspartierne og det radikale venstre. Der stod i det forlig, at fremskridtspartiet forpligtede sig til bl.a. at stemme for mineralvandsafgiften. Begrundelsen for, at vi gjorde det, var bl.a., at vi fik indrømmet nogle skattelettelser til børnefamilier, og så var der i øvrigt en lang række punkter. Jeg står her med den skriftlige aftale udarbejdet i statsministeriet den 24. oktober

1983, hvor der klart og tydeligt står, at der skal gennemføres skattelettelser for børnefamilier, og at fremskridtspartiet forpligter sig til at stemme for mineralvandsafgiften, og jeg må i dag konstatere, efter at jeg desværre har set mig nødsaget til at sende et åbent brev til statsministeren for at få afklaret forholdene, at statsministeren på regeringens vegne har erklæret, at regeringspartierne og det radikale venstre er løftebrydere.

Det siger sig selv, at fremskridtspartiet naturligvis i allerhøjeste grad skylder først og fremmest de ca. 700 mennesker, der er blevet arbejdsløse som følge af den forpjuskede mineralvandsafgift, en undskyldning, og jeg skal også her meddele, at vi vil gøre, hvad vi kan for, at mineralvandsafgiften samt alle de følgelove, som skatteministerens nu kommer springende med, aldrig bliver til virkelighed. Det er simpelt hen for dårligt, at man indgår en aftale her, lever op til den forpligtelse, man har bundet sig til, og, når dagen så kommer, løber de fra aftalerne. Det er utroværdigt. Hvornår kan man overhovedet stole på en regering, når den ene dag lover ét og så dagen efter kommer og påstår noget andet? Det er simpelt hen så utroværdigt, at det trodser enhver beskrivelse.

Formanden:

Må vi få noget mere ro i salen! Også i siddegangen!

Dohrmann (FP):

Lad mig i den forbindelse nævne, at såvel kristeligt folkeparti som det radikale venstre – og også skatteministerens og statsministerens – har gået og pralet af, at der nu sandelig skulle udsendes en børnecheck på 800 kr., nøjagtig som sidste år. For det første er der ikke afsat én eneste krone på finansloven. For det andet er der rigeligt med underskud i forvejen. Derfor synes jeg efterhånden, denne regering er ved at gøre det så skidt, ja faktisk så skidt, som jeg kan huske nogen regering har gjort det i de 11 år, jeg har været her – ja, det er i dag præcis 11 år siden, jeg kom herind i folketinget. Det trodser faktisk enhver beskrivelse; det er noget af det mest dårlige, vi har oplevet, at man går ud og påstår det ene og det andet, lover her og lover dér for så dagen efter at løbe fra enhver aftale.

[Dohrmann]

Må jeg i øvrigt om de ændringsforslag, ministeren nu har stillet, sige, at det jo lyder meget pænt, og venstres og de konservatives ordførere sagde også, at vi nu skulle hjælpe de mindre virksomheder. Ja men hvad med dansk frugtsaft? Er det ikke rigtigt, at det oprindelig blev aftalt, at frugtsaften kom til at betale ca. 12 mill. kr.? Efter ministerens ændringsforslag og forslaget i det hele taget kommer dansk frugtsaft, som vel at mærke er et rent dansk produkt, til at bløde 40-50 mill. kr. Det er konkurrenceforvridning, så det basker, og det er lige så dårligt som alt andet, hvad der er kommet fra denne regering i den senere tid.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Næst efter at ønske hr. Dohrmann til lykke med hans fødselsdag, som altså er en 11 års fødselsdag, vil jeg jo nok sige, at indholdet af talen svarede til, hvad en 11-årig kunne finde på at sige. Jeg vil gøre hr. Dohrmann opmærksom på, at fremskridtspartiet ikke stemte for finansloven, så hans bekymringer om, hvad der står på finansloven og ikke står på finansloven, er meget ilde anbragt, og dertil kommer, at netop det, at hr. Dohrmanns parti ikke stemte for finansloven, jo gjorde, at de partier, der stemte for, må forsøge at gennemføre de aftaler, der blev indgået under Rio Bravo-forliget, på en god og anstændig måde, og det har regeringen naturligvis også gjort.

Til hr. Bakholt vil jeg sige, at moderationsordningen bygger på et forslag fra hr. Bakholt under sagens første behandling. Jeg forstod af forslaget dengang, at det skulle hjælpe de mindste bryggerier, på samme måde som vi har det med ølordningen, og derfor er dette ændringsforslag fremsat. Nu er det, som om jeg har forstået på hr. Bakholt, at det, man vil, er en udhuling af mineralvandsafgiften, og det er svært for regeringen at acceptere det, da vi skal have disse penge hjem, som mineralvandsafgiften er et udtryk for. Jeg synes derfor, at det forslag, vi har fremsat om en moderationsordning, er et rimeligt afbalanceret forslag ud fra de retningslinjer, som et flertal gjorde rede for under folketingets første behandling, men lad os nu se, hvordan det går med afstemningen i dag.

Så har hr. Bakholt spurgt mig, om jeg har en holdning til, hvor meget afgift der skal på flasker, og hvor meget der skal på papemballage. Ja, naturligvis har jeg en holdning til dette meget centrale problem, og denne holdning er der altså også givet udtryk for i regeringens forslag. Når der ikke er stillet ændringsforslag, er det simpelt hen, fordi jeg ikke har set nogen holdning hos de forskellige partier under udvalgsbehandlingen, men man har stillet mig i udsigt, at man netop vil tilkendegive en holdning her ved sagens anden behandling, og så skal der såmænd nok komme et ændringsforslag.

Til hr. Lenger vil jeg sige, at jeg vil benytte den sjældne lejlighed til at sige, at jeg er meget enig med ham: hver gang man lægger afgift på nogle varer, forvrider man den naturlige, frie konkurrence, som vi gerne vil have opretholdt i dette samfund, men vi skal jo bruge penge til en række foranstaltninger, og derfor må man med beklagelse sige, at disse afgifter er nødvendige. Jeg påskønner da enhver fælles bestræbelse fra folketingspartierne for, at disse afgifter skal lave så lidt ravage som muligt.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Hvis skatteministeren nu havde fulgt en lille smule bedre med og måske også kunne huske lidt længere tilbage, så ville han erindre, at den aftale, vi indgik, overhovedet ikke indeholdt nogen som helst forpligtelser for fremskridtspartiet til at stemme for finanslovsforslaget for 1984. Det har selv skatteministeren bekræftet, oven i købet over for landets fjernseere.

Men hvor hule og utroværdige regeringspartierne er, vil jeg gerne afsløre ved at læse et kort afsnit fra Økonomisk Oversigt, som udkom i oktober 1984. Der står heri:

»Det må nævnes, at der med den nu vedtagne udskrivningslov for 1985 ikke regnes med et særligt nedslag i statsindkomstskatten for børnefamilier til afløsning af den såkaldte børnecheck, som blev udbetalt i år.«

Altså: i oktober 1984 skriver regeringen i Økonomisk Oversigt, at der ikke skulle udbetales en børnecheck. Jeg kan kun sige til skatteministeren, at det bedste, han kan gøre med sin emballageafgift eller mineralvandsafgifter, eller hvad søren man skal kalde det,

[Dohrmann]

er at tage den tilbage igen; den har gjort skade nok. At forlænge den eller komme med noget andet i stedet for vil kun forværre det hele yderligere.

Til allersidst vil jeg gerne sige, at den check, man eventuelt påtænker at sende ud til børn, er dækningsløs; den er uden værdi, hr. Bernhard Baunsgaard.

Bakholt (S):

Jeg kan forstå på skatteministeren, at han ikke er særlig venligt stemt for at komme med et bedre forslag til en rabatordning for mineralvandsfabrikker – og det til trods for, at en af hans partifæller fra talerstolen for ikke længe siden sagde, at det var der faktisk behov for. Det bekræfter min antagelse af, at man er meget uklar i regeringspartierne med hensyn til, hvordan disse ting skal klares. Men så må vi sige til regeringen, at vi vil stemme imod det ændringsforslag, regeringen er kommet med, for at tvinge regeringen til at komme med noget, der er bedre.

Vi har sagt fra starten, at man bør komme med en sådan afgiftsrabatordning, og det skal være en, der hjælper, og det gør denne ikke i tilstrækkeligt omfang. Derfor vil jeg meddele, at socialdemokratiet stemmer imod de ændringsforslag, regeringen har stillet til lovforslag nr. L 34.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse detailsalgspakninger. (Lovforslag nr. L 35).

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om af-

gift af mineralvand, visse safter samt af læskedrikkoncentrater m.v. (Ophævelse af afgiften af visse safter samt af læskedrikkoncentrater m.v.). (Lovforslag nr. L 34).

Ændringsforslag nr. 1

vedtoges med 69 stemmer mod 67.

Ændringsforslag nr. 2

vedtoges med 68 stemmer mod 67.

Ændringsforslag nr. 3

vedtoges med 61 stemmer mod 51; 24 stemte hverken for eller imod.

§ 1 med de foretagne ændringer og § 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 om indsættelse af en ny paragraf og § 3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Frivillig indbetaling af foreløbig skat).

(Fremsat 14/11 84. Første behandling 20/11 84. Betænkning 30/11 84).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning